

Forberedelse af Kirkens Adskillelse fra Staten. Dermed kan kun være tænkt paa Forslagets § 18, det andet kunde enhver Statskirkemand, f. Eks. Hørup, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds talte om ved første Behandling, gaa med til. Men det er, som sagt, § 18, der er Kærnepunktet, og de Løfteparagraffer, der indeholdes deri, tror og haaber jeg, at det høje Ting snart vil komme til at beskæftige sig med, og saa tage vi Stilling dertil. I Øjeblikket skulle vi tage Stilling til det her foreslaaede Lovforslag.

Saa have vi Spørgsmaalet om Navnet „Menighedsraad“. Der er der stillet Forslag om, at man ikke skulde have dette Navn, men i Stedet for tale om „Kirkenavn“ og i Stedet for Menighedsmøde tale om „Kirkestævne“. Det er to meget smukke danske Ord, men Flertallet har ikke ment at kunne gaa med til dem. Ordet Menighedsraad har nemlig i de senere Aar faaet en fast historisk Betydning, og det har en god gængs Klang i Folket. Vi have saa meget mindre kunnet gaa med til Ændringsforslaget, som vi finde, at Ordet Menighed i og for sig ikke rummer saa meget som Ordet Kirke. Men selv om det i manges Øren rummer noget mere, have vi i og for sig ikke noget mod, at Menighedsraadene skulde kunne komme til at svare til det, som man nu ønsker der skal ligge i Ordet Menighed. Det vil naturligvis kunne have sin store Velsignelse for Folkekirken, hvis Menighederne kunde vokse op til det. Ordet Menighed er et plattysk Ord, der er kommet ind i vort Folk i Middelalderen, og som ikke betyder andet end Menigmand, Almuen i Modsætning til de styrende. Saadan bruges det stadig i Gammeldansk, og det er først i Christian den 3dies Bibeloversættelse, det kommer ind som en Oversættelse af det græske Ord ἐκκλησία, det, vi kalde for Samfund eller, som det i den første protestantiske Salmebog kaldes, Forsamlingen, den kristne Forsamling. Men, som sagt, Christian den 3dies Bibel bruger Ordet Menighed i Betydningen af noget religiøst i Modsætning til Sprogbrugen tidligere, hvor det var noget rent verdsligt. Men denne Bibel som ogsaa vor nuværende Bibeloversættelse har Menighed baade i Betydning af det religiøse og i Betydning af Almuen. Hvis nogen vil slaa efter, kan han se, at i 2den Mosebog, 16de Kapitel, 2det Vers bruges det endnu i Betydningen: Almuen i Modsætning til de styrende. I daglig Sprogbrug den Dag i Dag siger man ogsaa, at en Præst kaldes til den og den

Menighed, det er noget rent neutralt. Nu ved jeg nok, at med den religiøse Vækkelse i forrige Aarhundrede fik Ordet „Menighed“ en anden Betydning, man lagde noget mere ind i det, end man tidligere gjorde. Men det er dog værd at huske paa, at der i Trosbekendelsen staar: „Vi tro paa den hellige almindelige Kirke, de helliges Samfund“. Nu har man rundt omkring i de Kredse, hvor der er Vækkelse, enten det er fra grundtvigsk eller fra missionsk Side, lagt noget mere ind i Ordet „Menighed“, og „Kirke“ er blevet afsvækket. Derfor har man sat Ordet Menighed ind i Stedet for Kirke i Trosbekendelsen. Men det er noget rent personligt. I vor Trosbekendelse, som den lyder autoriseret her i Landet, staar: den hellige almindelige Kirke, de helliges Samfund. I Ordene Kirke og Samfund rummes i Virkeligheden alt det, som det nye Testamente vil have udtrykt ved dem. I det gamle græske Ord: Kirke, som har faaet dansk Hævd, og i det gode danske Ord: Samfund have vi en Klang af det mandige, som jeg tror giver Udtryk for den Vækkelse, der nu gaar ud over Verden, hvori der er et stærkere Villiesmoment, en kraftigere Mandighed end i den Vækkelse, der var præget af Romantikens stærke Følelsesfuldhed, som derfor havde mere Forkærlighed for Ordet Menighed. Kirke og Samfund ere gode danske Ord i det kristne Sprog, det er der for mig ingen Tvivl om, og det viser sig ogsaa, at i de Kredse, hvor de unge nu tage fat, anvendes disse Ord med Forkærlighed, og man gaar bort fra Ordet Menighed, som er et plattysk Ord, der som sagt er kommet ind i vort Sprog, og som betegner Almue og først i det 19de Aarhundrede har faaet en særlig Betydning. Vi holde derfor ogsaa paa, at vi kunne være bekendt at fastholde Ordet Menighedsraad i den foreliggende Forbindelse, saa meget mere som det nu har faaet Aldershævd i vort Folk.

Borghjerg: Under Nr. 52, det sidst opførte, men for øvrigt først fremsatte Ændringsforslag, stille vi socialdemokratiske Medlemmer Forslag om en helt ny Affattelse af Lovforslaget. Denne nye Affattelse har to Hovedpunkter. Det første er dette, at vi ønske, at Menighedsraadene skulle være frivillige. Vi ønske ikke faste, lovorganiserede Menighedsraad. Jeg har begrundet det ved første Behandling, og jeg kan for Resten knytte det ganske lidet, jeg herom vil sige, til en Udtalelse af den ærede Ordfører nu om, at naar vi kom til Kirkens Adskillelse fra Staten, som ogsaa